

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.38.074/2015/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Buzinkay Zoltán bíró

A felperes: felperes neve
(**cím**)

A felperes képviselője: . Szarka István ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági
Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság
7.K.27.441/2015/8.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.441/2015/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2007. évben érkezett Magyarországra, ezután a ...-i

nagykövetségen dolgozott szakácsként. 2009. évben nem tért vissza hazájába, hanem illegálisan Bécsbe távozott. Közvetítő útján megismerkedett **R.M.** debreceni lakossal, akivel 2014. évben az iszlám szertartás szerint házasságot kötött. Az idegenrendészeti hatóság a felperes ezt követően előterjesztett tartózkodási kártya iránti kérelmét elutasította, megállapítva, hogy a felperes tartózkodási joga megszűnt és kötelezte Magyarországot elhagyására.

- [2] A felperes 2014. november 4-én magyar állampolgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjaként tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet terjesztett elő, ezúttal, mint **R.M.** házastársa. Kérelmét az elsőfokú idegenrendészeti hatóság 2015. február 4. napján kelt 106-2-18408/7/2014-Tk. számú határozatával elutasított figyelemmel arra, hogy a felperes magyar állampolgár házastársával csak a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében létesített családi kapcsolatot.
- [3] A felperes fellebbezése nyomán eljáró másodfokú hatóság, az alperes az elsőfokú döntést 2015. április 15. napján kelt 106-Tk-12438/5/2015. számú határozatával helybenhagyta, azzal hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt, egyúttal ismét kötelezte Magyarországot területének elhagyására.
- [4] Határozatának indokolásában - egyezően az elsőfokú idegenrendészeti hatósággal - rögzítette, hogy a felperes bár **R.M.**-val kötött házassága révén családtaggá vált, de ezt a kapcsolatot a felperes kizárólag a tartózkodási jog megszerzése érdekében létesítette. Ennek folytán a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 14.§ (2) bekezdése, valamint 15.§ (1) és (3) bekezdései alapján a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási joga megszűnt. Az alperes eljárása során ismételten tisztázta a tényállást. Határozatában - hivatkozva az Európai Unió Tanácsának az érdekházasságok ellen alkalmazandó intézkedésről hozott 97/C382/01 számú állásfoglalására (a továbbiakban: Állásfoglalás) - megállapította, hogy a felperes és házastársa közös nyelvet nem beszélnek, köztük a kommunikáció tolmács útján valósul meg, amely alkalmatlan tényleges érzelmi kapcsolat kialakítására. Lényeges kérdésekben tett, egymásnak ellentmondó nyilatkozataik, továbbá az ügyben feltárt egyéb körülmények arra utalnak, hogy köztük a családi életközösség nem áll fenn, a felek a házasságot a felperes tartózkodási joga megszerzése érdekében kötötték.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [5] A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [6] Az alperes ellenkérelmében - fenntartva a határozatának indokolásában foglaltakat - a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította. Ítéletének indoklásában kifejtette, hogy az alperes helyesen állapította meg, miszerint a felperes esetében a tartózkodási kártya kiadásának feltételei nem állnak fenn. Álláspontja szerint a felperes nem tudta alátámasztani, hogy magyar állampolgárságú házastársa és közte családi életközösség megvalósult volna, utalt az Európa Parlament és Tanács 2004/38/EK Irányelvére (a továbbiakban: Irányelv). Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a házasfelek sem egymás anyanyelvét, sem más közös nyelvet nem beszélnek, többek között ezért a legalapvetőbb információk szintjén sem ismerik egymás magánéletét, múltját. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az a tény is az érdekházasságra utal, hogy a felperes saját jogán nem kísérelt meg tartózkodási jogot szerezni. Emellett annak ellenére, hogy az ország elhagyására kötelezték, házasságot kötött és újabb kérelmet terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság egyetértett azzal, hogy a felperes által előterjesztett bizonyítási indítványok az ügy szempontjából irreleváns tények alátámasztását célozták, ezért a felajánlott tanúk meghallgatását mellőzte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, mert olyan közigazgatási határozatokat értékelt jogszerűnek, amelyek sértik a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 336/A.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. A felperes sérelmezte, hogy a bíróság nem kötelezte a hatóságot arra, hogy a perben igazolja, milyen szilárd tényekre alapította döntését. Kiemelte, hogy a hatóság és a bíróság is elmulasztotta az általa előterjesztett tényeket és bizonyítékokat figyelembe venni, nem fogadta el a felperesi érveket, nem szerezte be a korábbi idegenrendészeti eljárás iratanyagát.
- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott, amikor megállapította, hogy az alperesi határozat jogszerű, és a tényállás tisztázott. Hangsúlyozta, hogy bebizonyosodott, hogy a felperes a házasságot a tartózkodási jog megszerzése érdekében kötötte. Az Irányelv és az Állásfoglalás célját figyelembe véve a hatályos jogszabályok alapján hozott döntést a hatóság, melyet az elsőfokú bíróság megalapozottan értékelt jogszerűnek.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [11] A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes a tényállást kellő mélységig tisztázta, az elsőfokú hatóság mind a korábbi eljárásban, mind a pert tárgyat képező eljárás során személyesen is meghallgatta a felperest és feleségét.
- [12] A Kúria rámutat arra, hogy a felperes már kérelme(i) benyújtásakor is érvényes vízum és tartózkodási engedély nélkül tartózkodott Magyarország, illetőleg az Európai Unió területén, és amint ezt az elsőfokú bíróság is alappal emelte ki: annak ellenére, hogy az ország elhagyására kötelezték, házasságot kötött és újabb kérelmet terjesztett elő.
- [13] A Kúria hangsúlyozza, hogy az Irányelv - amely beépült a magyar szabályozásba - értelmezésénél éppúgy, mint a hazai jogszabályi rendelkezés esetén a jogalkotói célt kell figyelembe venni. A cél az, hogy állampolgárságra tekintet nélkül a családként összetartozó személyek együttélése megvalósuljon, nem pedig az, hogy e humanitárius gesztussal visszaélve a jogintézmény éppen az eredetivel ellentétes célra kerüljön felhasználásra. Az Európai Unió Tanácsának állásfoglalása pedig kifejezetten az érdekházasságok kérdésében arra nézve adott iránymutatást, hogy a hatóságok a névlegesen kötött házasságot, mint egy lehetséges körülményt is figyelembe véve vizsgálhatják a tartózkodási kérelem megalapozottságát. Ugyanakkor az állásfoglalás nem jelölte meg, mely adatok, illetve körülmények vonatkozásában tehetnek fel kérdést a hatóságok a házastársaknak, illetőleg mely válaszok alkalmasak arra, hogy a tényleges együttélés, összetartozás kellő bizonyossággal alátámasztást nyerjen. Az idegenrendészeti hatóság a bizonyítás szabadsága és a bizonyítékok szabad mérlegelése folytán maga választhatta meg, mit tekint a felperes és házastársa által adott elfogadható, az együttélést alátámasztó, vagy éppen kétségeket felvető feleleteknek. A felperes csak állította, hogy az alperes nem megfelelően értékelte a benyújtott iratokat, azokból téves következtetéseket vont le, azokat azonban nem tudta sikeresen megcáfolni. Ennélfogva igaz az, hogy a felperes és házastársa között a rokon kapcsolat - így felperes „családtag” státuszát - mindössze a házassági anyakönyvi kivonat támasztja alá, a tőle elvárható tartalom nélkül. A felperes ugyanis nem bizonyította, hogy magyar állampolgárságú házastársa és közte családi életközösség, szoros érzelmi, gazdasági, lelki, fizikai kapcsolat megvalósult volna. Ezzel szemben bizonyítást nyert, hogy a házasfelek, akik tolmács útján vagy mutogatással kommunikálnak egymással, a legalapvetőbb információk szintjén sem ismerik egymás magánéletét, múltját, kétséges, hogy a házasságkötés ténye ellenére együttélésük valódi lenne, így a tartózkodási kártya kiadásának feltételei nem állnak fenn. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra is, hogy az is az érdekházasságra utal, hogy a felperes saját jogán nem kísérelt meg tartózkodási jogot szerezni. Az alperes - miként erre elsőfokú bíróság is utalt - eljárása során a tényállást tisztázta, döntését mérlegelési jogkörben hozta, melynek

szempontjairól számot adott, annak megsemmisítésére nem merült fel indok.

- [14] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [15] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [16] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2016. szeptember 28.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró**